

ILIĆ & ILIĆ
odvjetničko društvo

DRUŽBA SESTARA MILOSRDNICA
SVETOG VINKA PAULSKOGA
Zagreb
Frankopanska 17

Zagreb, 16. siječnja 2025.

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Poslovni broj: P-1024/2018

TUŽITELJ: DRUŽBA SESTARA MILOSRDNICA SVETOG VINKA PAULSKOGA, Zagreb, Frankopanska 17, OIB:09456474627, koju zastupaju Srećko Ilić i Domagoj Ilić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o. Zagreb, Smičiklasova 18

TUŽENIK: MONTKEMIJA d.d. – u stečaju, Zaprešić, Lužnički odvojak 2a, OIB:76924477381

1x

Tužitelj je 18. prosinca 2024. godine zaprimio **Rješenje Vrhovnog suda RH** (dalje u tekstu: VSRH) broj **Revd-785/2022**, od 13. studenog 2024. godine, te se u zakonskom roku, temeljem čl. 382. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: **ZPP**) podnosi sljedeća

REVIZIJA

Izviješćuje se naslovni Sud da je tužitelj opunomoćio Domagoja Ilića i Srećka Ilića, odvjetnike iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18, za zastupanje u ovoj pravnoj stvari, te se napominje kako je izvornik punomoći dostavljen u predmet Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd-785/2022.

I.) Presuda u odnosu na koju se podnosi revizija, sukladno čl. 389.d., st. 1., toč. 1. ZPP-a

Revizija se podnosi protiv **Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-185/2021**, od 16. studenog 2021.

II.) Pravno pitanje u odnosu na koje je dopuštena revizija, sukladno čl. 389.d., st. 1., toč. 2. ZPP-a

„Može li stranka trpjeti štetu ukoliko je postupila prema izričitoj uputi drugostupanjskog suda?“

III.) Razlozi osnovanosti revizije, sukladno čl. 389.d., st. 1., toč. 3. ZPP-a

Tužitelj je tužbenim zahtjevom (tužba podnesena 11. studenog 2011., te dopunjena 12. studenog 2012.) zahtijevao da se utvrdi da je tužitelj vlasnik nekretnina upisanih u Zemljišne knjige (tadašnjeg) Općinskog suda u Zaprešiću, i to za nekretnine upisane u **zk.ul. 986, zk.ul. 3609, zk.ul.5157, sve k.o. Brdovec.**

Tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na utvrđenje, sukladno izričitoj uputi odnosno Zaključku **Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji, Ispostava Zaprešić** (dalje u tekstu: **Zaključak**), od 14. listopada 2011., pri kojem Upravnom tijelu je tužitelj još 1997. postavio Zahtjev za naknadu oduzete imovine povratom (u ovom predmetu prijepornih) nekretnina. U rečenom zaključku je izričito stajalo:

„Nalaže se stranci (tužitelju, op.a.) da u roku 15 dana od dana dostave ovog Zaključka zatraži pokretanje postupka radi utvrđenja prava vlasništva na zemljištu ... „

Dokaz 1. - Zaključak Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji, Ispostava Zaprešić, od 14. listopada 2011.,

Dokaz 2. - Tužba od 11. studenog 2011. i dopuna tužbe od 12. studenog 2012.

Tužitelj ističe kako je svoj tužbeni zahtjev na utvrđenje postavio u skladu s jasnom uputom (Zaključkom) Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji, Ispostava Zaprešić, te s upozorenjem rečenog Upravnog tijela **da ukoliko se ne podnese tužba u skladu s uputom navedenog Upravnog tijela, smatrat će se da je tužitelj odustao od Zahtjeva za povrat nekretnina.**

Tužitelj je odbijen sa svojim tužbenim zahtjevom, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu (dalje u tekstu: **TSZG**), br: **P-303/2012**, od 14. siječnja 2014.

Dokaz 3. - Presuda i rješenje TSZG, br: P-303/12 od 14. siječnja 2014.

Tužitelj je podnio žalbu na rečenu presudu 22. siječnja 2014., te dopunu žalbe 3. kolovoza 2015., te je Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje u tekstu: **VTSRH**), od 21. ožujka 2018., broj **Pž-2242/2014**, ukinuta prvostupanjska presuda, te predmet vraćen na ponovno raspravljanje i odlučivanje.

U obrazloženju ukidnog Rješenja br: Pž-2242/2014 jasno stoji kako je tužitelj postupao **u skladu s izričitom, ali pogrešnom uputom (Zaključkom) Tijela državne uprave**, te da zbog toga tužitelj **ne smije trpjeti štetne posljedice.**

„...tužitelj je pogrešno upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja svog prava vlasništva, već je smisao njegovog upućivanja u parnicu raspraviti o prijepornom tuženikovom stjecanju prava vlasništva, na predmetnim nekretninama čija vrijednost ... nije procijenjena u kapital društva prilikom pretvorbe.“ (vidjeti Rješenje br: Pž-2242/2014, str. 6, drugi odlomak).

Također, VTSRH se jasno poziva na praksu VSRH Rev-x 963/13 od 19. ožujka 2014. Prema kojoj praksi **je procjena vrijednosti nekretnine u društveni kapital nužna pretpostavka, bez koje nema mogućnosti stjecanja prava vlasništva.** (izvršiti uvid u Rješenje br: Pž-2242/2014, str 6., 3. odlomak).

Tužitelj napominje kako je u trenutku podnošenja tužbe, a istovjetno stanje je i u trenutku pisanja ove revizije, tuženik bio upisan na cca. 85.000 m² prijedornih nekretninama, iako je Rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju, od 30. travnja 2010., Klasa: UP71-943-06/06-01/28, Urbroj: 563-03-01/01-2010-18 jasno i nedvosmisleno utvrđeno kako prijedorne nekretnine **nisu procijenjene u kapital društva (tuženika) u postupku pretvorbe.**

Dakle - uopće ne postoji pravni temelj po kojem bi tuženik bio upisan u zemljišne knjige kao vlasnik prijedornih nekretnina, a što kao utvrđeno uzima i VTSRH (uvid u Rješenje br: PŽ-2242/2014, str. 6., 3. odlomak).

(Tužitelj posebno ističe činjenicu da predmetne nekretnine nisu procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe i kao utvrđenu uzima i VTSRH u Presudi br: PŽ-185/2021 (str. 5. točka 15.)

Nadalje tužitelj poglavito ističe činjenicu da je izričita uputa drugostupanjskog suda, u Rješenju br: PŽ-2242/2014 glasila:

„U ponovnom postupku prvostupanjski sud će pozvati tužitelja urediti tužbeni zahtjev, koji u ovoj parnici treba biti usmjeren na prijedorno tuženikovo stjecanje prava vlasništva na predmetnim nekretninama budući da njihova vrijednost nije procijenjena u kapital društva u postupku pretvorbe, u smislu odredbe čl. 187. ZPP-a.“
(str. 6., predzadnji odlomak)

Dokaz 4 - Rješenje VTSRH, br: PŽ-2242/2014 od 21. ožujka 2018.

Tužitelj je, sukladno izričitoj i jasnoj uputi VTSRH uredio tužbeni zahtjev, 15. svibnja 2019., te je tužitelj zatražio da se utvrdi kako je **protuzakonit i bez pravnog učinka upis uknjižbe prava vlasništva za korist tuženika, na predmetnim (prijedornim) nekretninama.**

Tužitelj ističe činjenicu kako je postupao po izričitoj uputi VTSRH-a, odnosno u smislu čl. 187. ZPP-a (na koji članak se izričito poziva i VTSRH), čiji naslov glasi: **„Tužba za utvrđenje“, a tekst prvog stavka glasi:**

„Tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave.“

Dokaz 5. - Podnesak kojim tužitelj uređuje tužbeni zahtjev od 16. svibnja 2019.

Presudu je TSZG donio 13. studenog 2020., pod br: P-1024/2018, te je tužiteljev **zahtjev za utvrđenje da je protuzakonit i bez pravnog učinka upis prava vlasništva na prijedornim nekretninama u korist tuženika prihvaćen.**

Dokaz 6. - Presuda TSZG br: P-1024/2018, od 13. studenog 2020.

U postupku po žalbi tuženika VTSRH 16. studenog 2021. donosi **Presudu br: PŽ-185/2021**, kojom **preinačuje** Presudu TSZG-a, br: P-1024/2018, i to na način da **obija tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje protuzakonitog upisa uknjižbe tuženika na prijedornim nekretninama.**

Iz obrazloženja Presude VTSRH-a br: PŽ-185/2021, razvidan je razlog za odbijanje tužiteljevog tužbenog zahtjeva:

„Dakle, za utvrđenje pravne nevaljanosti uknjižbe je potrebno prethodno utvrđenje ništetne/pravno nevaljane one isprave na temelju koje je doneseno rješenje o upisu.“

I nastavno:

„Budući da utvrđenje nevaljanosti upisa u zemljišnu knjigu u konkretnom slučaju ne predstavlja zahtjev za brisanje uknjižbe (u smislu odredbe čl. 128. st. 1. ZZK-a) jer se ne radi o povredi knjižnog prava tužitelja, već se radi o tužbi za utvrđenje iz čl. 187. ZPP-a kojom se može tražiti da sud samo utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost, odnosno neistinitost kakve isprave. Slijedom navedenog, ovaj sud je stava da se tužbom na utvrđenje ne može zahtijevati utvrđenje pravne nevaljanosti upisa u zemljišnu knjigu koje se provodi na temelju sudskog rješenja, a kako je zatražio tužitelj u ovom slučaju u točki I. svog tužbenog zahtjeva, slijedom čega je takav zahtjev trebalo kao neosnovan odbiti.“ (str. 6., zadnji odlomak, točka 23.).

Dokaz 7. - Presuda VTSRH, br: Pž-185/2021 od 16. studenog 2021.

Dakle, iz gore navedenoga razvidno je kako je u drugoj Presudi VTSRH br: Pž-185/2021, kojom je pravomoćno odbijen tužitelj sa svojim tužbenim zahtjevom uređenim prema izričitoj ranijoj uputi VTSRH-a, isti sud, VTSRH, zauzeo u potpunosti **DIJAMETRALNO SUPROTAN STAV** u odnosu na Rješenje VTSRH br: Pž-185/2021, **odnosno kako je u odluci Pž-2024/2014 tužitelj izričito bio upućen na čl. 187. ZPP-a i na tužbu na utvrđenje, isti sud u odluci br: Pž-185/2021 odriče pravo tužitelja temeljem čl. 187. ZPP-a!**

Stjecanje prava vlasništva je sukladno Zakonu o zemljišnim knjigama, u čl. 120. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima okarakterizirano kao:

„Vlasništvo na nekretninama stječe se uknjižbom u zemljišnu knjigu...“

Dakle, ovdje se radi o **stjecanju prava vlasništva**, tada u smislu gore navedenog Zakona govorimo upravo o **upisu u zemljišnu knjigu**. Pa tako, VTSRH u Rješenju br: Pž-2242/2014 daje uputu da se **tužbom na utvrđenje raspravi prijeporno tuženikovo stjecanje nekretnina**, dakle, sporan upis prava vlasništva u zemljišnu knjigu, dok Presudom VTSRH-a br: Pž-185/2021 isti Sud zauzima stajalište kako se **tužbom na utvrđenje ne može zahtijevati utvrđenje pravne nevaljanosti upisa**, a upravo je **upis u zemljišnu knjigu način stjecanja prava vlasništva**.

Dakle, razvidno je kako ne samo da je ovdje riječ o različitoj praksi dva drugostupanjska suda, već o različitoj praksi, i različitoj uputi ISTOG drugostupanjskog suda (VTSRH) - pri čemu tužitelj zbog tako različite upute, različite prakse i različitog stava istog višeg suda, trpi ozbiljnu i nenadoknadivu štetu (85.000 m2 nekretnina u svom posjedu protuzakonito drži tuženik od 1994.).

Indikativno je da u istoj pravnoj stvari isti sud (ovdje VTSRH) zauzima 2021. godine **DIJAMETRALNO SUPROTAN STAV** u odnosu na odluku donesenu u istom predmetu 2018. godine, a da u tom sudskom predmetu nije donesena odluka u trećem stupnju odlučivanja (npr. Vrhovni sud RH ili Ustavni sud RH, kojom bi se ukinula presuda VTSRH i vratila istom sudu na ponovno odlučivanje).

Ako se izvrši uvid u reviziju VSRH-a na koju se poziva VTSRH u svojem Rješenju br: Pž-2242/2014, i to **Rev-x 963/13** od 19. ožujka 2014. tada je razvidno kako u tom konkretnom slučaju tužbeni zahtjev **nije glasilo na utvrđenje ništetnosti, odnosno pravne nevaljanosti** one isprave na temelju koje je izvršen upis prava vlasništva (što VTSRH u svojoj Presudi Pž-185/2021 označuje nužnim), već je revizija tog tužitelja odbijena, i potvrđena je presuda drugostupanjskog suda, kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev u pravcu nalaganja upisa brisanja zemljišnoknjižnog stanja upisanog temeljem rješenja ZK suda, i **to upravo iz razloga što je utvrđeno da prijeporna nekretnina nije procijenjena u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe** - baš kao i u ovom konkretnom slučaju.

Dakle, razvidno je kako VTSRH, u svojoj Presudi PŽ-185/2021 obrazlaže svoje stajalište, koje je u izričitoj suprotnosti s gore naznačenom revizijskom odlukom VSRH, kao najvišeg sudbenog tijela Republike Hrvatske!

Dakle, tužitelj posebno ističe kako je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske viši sud i ujedno i tijelo državne vlasti, koje je u ovom konkretnom slučaju dalo jasnu, opsežnu i izričitu uputu tužitelju glede uređenja tužbenog zahtjeva (u Rješenju br: PŽ- 2242/2014), te da bi za tu svoju uputu trebalo biti i odgovorno, kao što to izričito navodi i Vrhovni sud RH u obrazloženju svog Rješenja (Revd-785/22) kojim je dopuštena ova revizija.

Dokaz 8. - Rješenje VSRH-a br: Revd-785/2022 od 13. studenog 2024.

Međutim, drugo vijeće istog suda, dvije i pol godine kasnije, i to bez uporišta u možebitnoj odluci Vrhovnog ili Ustavnog suda RH, u odluci PŽ-185/2021 odustalo je od ranijeg pravnog shvaćanja, te kao relevantnu uzelo bitno drugačiju pravnu osnovu, različitu od pravne osnove o kojoj se u postupku raspravljalo, i po kojoj je tužitelj, sukladno uputi suda i u dobroj vjeri, postupio.

Tužitelj nikako nije mogao predvidjeti dijametralno suprotnu odluku istog drugostupanjskog suda, a razvidno je kako uslijed različite prakse drugostupanjskog suda, trpi evidentnu i nenadoknadivu štetu, da ne spominjemo činjenicu kako **28 godina** „spokojno čeka“ da se izvrši povrat imovine oduzete za vrijeme komunističke vladavine, a pitanje je koliko će još vremena proći da se konačno i riješi, a iz svega proizlazi da im je dva puta oteta imovina (prvi put 1946. a drugi put u neovisnoj Republici Hrvatskoj).

IV.) Tijekom trajanja ovog sudskog postupka tužitelj je u više navrata vršio elektronički uvid u podatke predmeta kroz *e-komunikaciju* (za stranke u postupku) u predmetu br: PŽ - 185/2021). Tako je izvršio uvid *e-komunikaciju* i na dan 9. prosinca 2021. (dakle 24 dana nakon što je VTSRH donio (preinačenu) presudu i 7 dana nakon što je tu istu presudu uputio nadležnom sudu), gdje iz uvida u podatke proizlazi da je sutkinja izvjestiteljica bila **Jelena Vučemilo Manojlovski**, a u presudi je sutkinja **Dubravka Zubović** navedena kao sutkinja izvjestiteljica. Stoga se traži od revizijskog Vrhovnog suda Republike Hrvatske da otkloni ovu opisanu dvojbu.

Dokaz 9. - elektronički izvadak Ministarstva pravosuđa i uprave RH u predmetu br. PŽ-185/2021, od 9. prosinca 2021.

V.) Novela Zakona o parničnom postupku (NN 80/22)

Tužitelj ima potrebu apostrofirati i novelu Zakona o parničnom postupku, NN 80/22, a u vezi dodanog stavka 4. u članak 5. ZPP-a.

Napominje se i kako je u prijelaznim i završnim odredbama ZPP-a iz NN 80/22, u čl. 170. st. 2. navedeno kako se dodana odredba čl. 5. ZPP-a **primjenjuje i na postupke pokrenute prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a NN 80/22, dakle, primjenjuje se i na ovaj postupak.**

Tužitelj to u svom prijedlogu za dopuštenje revizije nije mogao posebno isticati, obzirom je prijedlog za dopuštenje revizije podnesen 7. siječnja 2021., odnosno, nije mogao postaviti određeno naznačeno pravno pitanje, u smislu čl. 387. i dr. ZPP-a.

Tekst st. 4. čl. 5. ZPP-a glasi:

„Sud ne može svoju odluku utemeljiti na pravnoj osnovi koja je bitno različita od one o kojoj se u postupku raspravljalo i koju savjesna i brižljiva stranka nije mogla razumno predvidjeti.“

Valja napomenuti i kako se tzv. odluka iznenađenja, u smislu gore citirane odredbe, može donijeti na bilo kojoj razini odlučivanja, te se može raditi o prvostupanjskoj ili drugostupanjskoj odluci.

U ovom konkretnom slučaju odluka protiv koje se podnosi ova Revizija, i to **Presuda VTSRH-a PŽ-185/2021** od 9. prosinca 2021. zasnovana je na pravnoj osnovi koju savjestan i brižljiv tužitelj, s obzirom na tadašnji tijek ovog parničnog postupka nije mogao predvidjeti.

Naime, savjestan i brižljiv ovopredmetni tužitelj postupao je po izričitoj, jasnoj i nedvosmislenoj uputi VTSRH iz **Rješenja br: PŽ-2242/2014** od 21. ožujka 2018., uredio svoj tužbeni zahtjev po rečenoj uputi, o tako uređenom tužbenom zahtjevu su stranke u postupku raspravljale pred sudom prvog stupnja, a sve u smislu **tužbe na utvrđenje (čl. 187. ZPP-a) usmjerene na prijeporno tuženikovo stjecanje prava vlasništva na predmetnim nekretninama.**

Presudom **VTSRH-a br. PŽ-185/2021** tužitelj je de facto dobio tzv. **presudu iznenađenja** u smislu gore navedene odredbe čl. 5. st. 4. ZPP-a., jer je rečenom Presudom isti sud zauzeo stajalište **da se tužbom na utvrđenje ne može zahtijevati utvrđenje pravne nevaljanosti upisa u zemljišnu knjigu. Dakle, razvidna je promjena pravne osnove.**

Tužitelj, koliko god savjestan i brižljiv bio, nije mogao razumno predvidjeti promjenu pravne osnove prijepora, jer on (tužitelj) nije mogao predvidjeti da će se u ovom konkretnom slučaju dogoditi to da **za izričitu uputu koju je dao, VTSRH zapravo ne odgovara, niti ga ista obvezuje, mijenja ju (mijenja pravnu osnovu),** a što je suprotno s Ustavnim osnovnim slobodama i pravima, primjerice s pravom na pravično suđenje, ili pravom na jednakost svih pred zakonom.

Osim navedenoga, tužitelj ističe i čl. 367.a., st. 1. ZPP-a koji glasi:

„Ako drugostupanjski sud smatra da bi odluku trebalo donijeti na temelju pravne osnove koja se bitno razlikuje od one o kojoj se u postupku raspravljalo i koju savjesna i brižljiva stranka nije mogla razumno predvidjeti, pozvat će stranke da se izjasne o takvoj pravnoj osnovi.“

Dakle, razvidno je kako tužitelj nije imao mogućnost niti priliku izjasniti se o promjeni pravne osnove, na sjednici drugostupanjskog suda, prije nego je isti donio **Presudu br. PŽ-185/2021, a što je evidentno njegovo, zakonom zajamčeno pravo.**

Dokaz 10. - istovjetno u stručnom članku Novela Zakona o parničnom postupku iz 2022. godine, autori doc.dr.sc. Jadranko Jug i Željko Pajalić, suci VSRH-a, objavljen u časopisu Odvjetnik, od str. 21. do str. 24, izdanje 4/2022

Stoga, iako to pravno pitanje iz očitih razloga tužitelj nije mogao postaviti niti obrazložiti u svom Prijedlogu za dopuštenje revizije od 7. siječnja 2021., to sada tužitelj postavlja pitanje:

„Ukoliko viši sud najprije da izričitu uputu tužitelju u smislu primjene određenog članka zakona, a isti taj sud u ponovljenoj odluci izričito navede kako se ne može primijeniti taj isti članak zakona, čime je de facto tužitelj odbijen sa svojim tužbenim zahtjevom, je li druga odluka višeg suda zapravo tzv. odluka iznenađenja, u smislu čl. 5. st. 4. ZPP-a“

VI.) Umjesto zaključka

Tužitelj umjesto zaključka ima potrebu istaći sljedeće:

- tužitelj je 1997. podnio Zahtjev kojim je zatražio povrat otete imovine (u ovom predmetu prijepornih nekretnina), pred Uredom državne uprave u Zagrebačkoj županiji, Ispostava Zaprešić
- navedeno Upravno tijelo tužitelja je poslalo u parnicu, s potpuno pogrešnom uputom (za utvrđenje prava vlasništva), kao prethodnim pitanjem o kojem ovisi rješenje u upravnom postupku
- tužitelj je postupio u skladu s (pogrešnom) uputom i tužbu podnio 11. studenog 2011., pred (tada) Općinskim sudom u Zaprešiću, uz dopunu 14. studenog 2012.
- rečeni se sud oglasio nenadležnim i predmet je ustupljen Trgovačkom sudu u Zagrebu
- presuda je donesena pred TSZG 14. siječnja 2014., br: P-303/2012, tužitelj je odbijen sa svojim tužbenim zahtjevom
- VTSRH donio je Rješenje po žalbi tužitelja, 13. ožujka 2018., br: PŽ-2242/2014, ukinuo prvostupanjsku presudu, i predmet vratio na ponovno suđenje, s izričitom uputom tužitelju kako da uredi tužbeni zahtjev
- Po tako uređenom tužbenom zahtjevu, donesena je presuda pred TSZG br: P-1024/2018 od 13. studenog 2020.
- Po žalbi tuženika VTSRH je donio 16. studenog 2021. Presudu br: PŽ-185/2021, kojom je preinačena prvostupanjska presuda, na način da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen
- Odluke VTSRH br: PŽ-2242/2014 i br: PŽ-185/2021 su dijametralno suprotne, a što je protivno čl. 5. st. 4. ZPP-a
- protiv presude VTSRH PŽ-185/2021 sada se podnosi ova revizija
- nekretnine koje su predmet ovog postupka, i to nekretnine upisane u zk.ul. 986, zk.ul. 3609, te zk.ul.5157, sve k.o. Brdovec su upisane kao vlasništvo tuženika, iako isti nema pravne osnove vlasništva, obzirom nekretnine nisu procijenjene u kapital društva (tuženika) u postupku pretvorbe (a što je nužno da bi pravni sljednik društvenog poduzeća koje je provelo pretvorbu društvenog kapitala postalo vlasnikom nekretnina, sukladno čl. 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima)
- tužitelj je desetljećima onemogućen u izvršavanju svojih vlasničkih prava nad predmetnim nekretninama, iako je dokazao da je u trenutku oduzimanja imovine (1946.) bio vlasnik prijepornih nekretnina (povijesnim z.k. izvadcima).
- ukupno trajanje postupaka, počevši od Zahtjeva za povrat imovine, pa do dana podnošenja ove Revizije je 28 godina, s time da tužitelj smatra kako Upravno tijelo ne samo da je dalo pogrešnu uputu tužitelju za pokretanje postupka, već je i samo pokretanje parničnog postupka, s obzirom na dokumentaciju (povijesni izvadak kojim se dokazuje vlasništvo 1946., pravodobni Zahtjev za povrat, činjenica da prijeporne nekretnine nisu procijenjene u vrijednost društvenog kapitala tuženika), bespotrebno, i pitanje valjanosti upisa tuženika u zemljišne knjige i valjanosti pravne osnove se moglo riješiti u upravnom postupku

* * * * *

VII.) Slijedom svega navedenoga, tužitelj smatra kako je obrazložio i nedvosmisleno dokazao postojanje dijametralno suprotne prakse drugostupanjskog suda, i to istog drugostupanjskog suda (VTSRH), odnosno, tužitelj smatra kako navedena, dijametralno suprotna praksa istog suda u istoj pravnoj stvari dovodi do iznimne pravne nesigurnosti i izravne štete za tužitelja u ovom postupku.

Nastavno, tužitelju nije bilo omogućeno da se izjasni o svim bitnim aspektima (dijametralno suprotna pravna osnova po drugoj odluci istog višeg suda), niti mu se omogućilo učinkovito sudjelovanje u ovom postupku, te tužitelj smatra kako mu je tako povrijeđeno i pravo na pravično suđenje.

Osim učinka na tužitelja, tužitelj smatra kako je odluka koju će donijeti VSRH u vezi postavljenog prijepornog pitanja, a kako je pitanje postavljeno i obrazloženo u ovoj Reviziji, važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, odnosno, za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Samim time, tužitelj smatra kako je dokazao da su ispunjene pretpostavke za intervenciju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a u skladu s čl. 385.a st. 1. ZPP-a.

Stoga se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske **p r e d l a ž e d a**

p r i m a r n o,

sukladno čl. 391. st. 7. ZPP-a, **preinači Presudu Visokog trgovačkog suda RH, br: PŽ-185/2021 od 16. studenog 2021.** i to na način da potvrdi prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, br: P-1024/2018. 13. studenog 2020., u pravcu da se utvrdi da je protuzakonit i bez pravnog učinka upis uknjižbe prava vlasništva za korist tuženika, društva MONTKEMIJA d.d. u stečaju, Zaprešić, Lužnički odvojak 2, OIB: 76924477381, na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 986, zatim zk.ul.br. 3609, te zk.ul.br. 5157, sve K.O. Brdovec, a koji upis je izvršen temeljem rješenja Općinskog suda u Zaprešiću, br. Z-1789/95.

p o d r e d n o,

da sukladno čl. 391. st. 7. ZPP-a ukine drugostupanjsku presudu VTSRH-a br: PŽ-185/2021 16. studenog 2021., i predmet vrati prvostupanjskom Trgovačkom sudu u Zagrebu na ponovno raspravljanje i odlučivanje.

TUŽITELJ:
DRUŽBA SESTARA MILOSRDNICA
SVETOG VINKA PAULSKOGA
Po punomoćniku:

DOMAGOJ ILIĆ

Digitalno potpisao: DOMAGOJ ILIĆ
Datum: 2025.01.16 14:49:33
+01'00'

Trošak sastava Revizije:

1. Sastav revizije (Tbr. 10, toč. 5)	1.500,00 €
(500 bodova + 250 bodova = 750 bodova)	
2. PDV 25%	375,00 €
UKUPNO:	1.875,00 €